

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/736/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213207713
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6213207713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo M., W. č. XX/XX, 2/ D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo M., W. č. XX/XX, 3/ S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo M., W. č. XX/XX, proti odporcovi Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo M., N. S.. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová č. 1, o určenie otcovstva, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 3C/174/2013-49 zo dňa 18.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovatelia 1/, 2/ a 3/ sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 83,89 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Veselého, advokáta so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová č. 1, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľov (prvý výrok) a priznal odporcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % jeho účelne vynaložených trov konania (druhý výrok). V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovatelia sa návrhom na začatie konania proti odporcovi domáhali určenia, že odporca je otcom nebohého C. C. (nar. XXXX), ktorý bol otcom navrhovateľov 1/ a 2/ a manželom navrhovateľky 3/. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že ako rodičia navrhovateľov 1/ a 2/ sú v rodných listoch zapísaní otec C. C. (nar. XXXX) a matka S. C. (navrhovateľka 3/) a ako rodičia C. C. (otca navrhovateľov 1/ a 2/) sú v rodnom liste zapísaní otec C. C. (nar. XXXX) a matka P. C.; ďalej okresný súd zistil, že C. C. (nar. XXXX) zomrel dňa XX.XX.XXXX. Okresný súd ďalej uviedol, že otcovstvo k dieťaťu C. C. (nar. XXXX) bolo určené na základe prvej zákonnej domnienky otcovstva svedčiacej manželovi matky dieťaťa, pretože sa narodil počas manželstva svojich rodičov a toto otcovstvo nebolo úspešne zapreté, preto je tu daná prekážka pre aktívne legitimovaného účastníka konania (navrhovateľov), aby sa domáhal určovania otcovstva k tomuto dieťaťu. Okresný súd uzavrel, že navrhovatelia nie sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu v prejednávanej veci, pretože zákonom určené otcovstvo k ich otcovi C. C. (nar. XXXX) svedčiace jeho otcovi C. C. (nar. XXXX) nebolo pred podaním návrhu v prejednávanej veci úspešne právoplatne zapreté; z tohto dôvodu nevyhovelo ani návrhu navrhovateľov na vykonanie znaleckého dokazovania analýzou DNA za účelom preukázania, či je odporca otcom nebohého C. C. (nar. XXXX). Okresný súd preto návrh navrhovateľov ako nedôvodný zamietol s poukazom na ustanovenia § 84, § 85 ods. 1, § 90 a § 94 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“); o trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 151 ods. 7 O.s.p. a plne úspešnému odporcovi priznal náhradu v rozsahu 100 % jeho účelne vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu podali navrhovatelia 1/, 2/ a 3/ včas odvolanie zo dňa 04.03.2014 (č.l. 54 spisu). Namietali, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil a nevykonal potrebné dokazovanie. Domáhali sa vykonania znaleckého dokazovania testov DNA odporcu a následne rozhodnutia okresného súdu vo veci. Vyjadrili názor, že ako blízke osoby nebohého C. C. (nar. XXXX) majú právne i morálne právo poznať skutočného otca ich otca a manžela; okresný súd mal povinnosť vykonať dokazovanie testom DNA odporcu a až následne rozhodnúť vo veci. Matka nebohého C. C. (nar. XXXX) P. C. nie je ochotná pripojiť sa k návrhu na základe logicky nepriateľského postoja k nim ako navrhovateľom a z dôvodu zaujatosti voči nim. Vzhľadom na to, že sú najbližšími príbuznými ich nebohého otca a manžela C. C. (nar. XXXX) mali právo podať návrh na začatie konania o určenie otcovstva v prejednávanej veci. Vyčítali okresnému súdu, že nezhodnotil aj morálne hľadisko, ktoré je potrebné vziať do úvahy pri rozhodovaní v tak citlivej veci ako je určenie otcovstva ich nebohého príbuzného. Okresný súd mal do konania „prizvať“ P. C. ako priamo súvisiaceho svedka s týmto prípadom, ktorá je plne zdravotne spôsobilá vypovedať pred súdom. Navrhli, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu vykonať dokazovanie a až na základe dokazovania rozhodnúť vo veci.

Odporca vo vyjadrení zo dňa 01.04.2014 (č.l. 59 spisu) k odvolaniu navrhovateľov prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že navrhuje rozsudok okresného súdu ako vo výroku vecne správny potvrdiť. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozsudku okresného súdu, ktorý pokladá za zákonný a správny z právneho aj morálneho hľadiska. Navrhovatelia sú pre neho cudzí ľudia a celá táto situácia vyvolaná navrhovateľmi sa ho citovo dotkla, došlo k poškodeniu jeho cti a dôstojnosti so snahou poškodiť aj jeho dobré meno a narušiť rodinné vzťahy, ktoré si dlhodobo vytváral. Vyjadril názor, že samotný návrh mal vady, pre ktoré mal byť správne odmietnutý; so samotným rozhodnutím okresného súdu však súhlasí, pretože aj takýto postup okresného súdu vyznieva v jeho prospech a v konečnom dôsledku zakladá prekážku rozhodutej veci v prípade opätovného podania návrhu zo strany navrhovateľov v totožnej veci. Navrhovatelia pripustili, že matka nebohého C. C. (nar. XXXX) nie je ochotná vec riešiť súdnym spôsobom a je teda zrejmé, že navrhovatelia nie sú aktívne legitimovaní na podanie návrhu v prejednávanej veci. Poukázal aj na formálne vady odvolania a žiadal súd, aby sa nimi zaoberal. Uplatnil trovy odvolacieho konania spolu v sume 83,89 €. Vyjadrenie odporcu k odvolaniu doručil odvolací súd navrhovateľom 1/, 2/ a 3/ na vedomie dňa 07.05.2015 prostredníctvom pošty (č.l. 77 spisu).

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľov ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje; odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správne skutkové a právne závery; odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom okresného súdu, že navrhovatelia nie sú aktívne vecne legitimovaní na podanie návrhu na určenie otcovstva v prejednávanej veci, preto odvolacie námietky navrhovateľov nemohli prívodiť obsahovú zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľov odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec správne právne posúdil. Navrhovatelia v podanom odvolaní v podstate vyčítajú okresnému súdu, že pred rozhodnutím nenariadil znalecké dokazovanie analýzou DNA odporcu na

určenie, či je alebo nie je biologickým otcom nebohého C. C. (nar. XXXX). Táto námietka navrhovateľov je zjavne nedôvodná, pretože len súd rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná (§ 120 ods. 1 druhá veta O.s.p.). Odvolací súd považuje za správny aj záver okresného súdu, že otcovstvo k nebohému C. C. (nar. XXXX) narodenému z manželstva bolo určené zo zákona na základe prvej domnienky otcovstva a svedčí manželovi matky, t.j. C. C. (nar. XXXX); preto bez právoplatného zapretia otcovstva menovaného k nebohému C. C. (nar. XXXX) nie je možné sa v osobitnom sporovom konaní domáhať určenia otcovstva v prospech inej osoby (v tomto smere je správna obrana odporcu, že nikto nemôže mať dvoch otcov). Pokiaľ právny poriadok zakotvuje inštitút zapretia otcovstva rodiča k dieťaťu, nemožno ho „preskočiť“ a priamo sa domáhať určenia otcovstva k tomuto dieťaťu, ku ktorému už otcovstvo bolo riadne určené, pretože zákonnú domnienku otcovstva manžela matky možno vyvrátiť len súdnym rozhodnutím o zapretí otcovstva. Za tohto stavu by aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo dokazovanie analýzou DNA nehospodárne. Okresnému súdu možno vytknúť jedine skutočnosť, že domnienku otcovstva manžela matky mal v zmysle § 114 druhá veta Zákona o rodine posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase narodenia nebohého X C. (nar. XXXX), t.j. podľa § 42 ods. 1 zákona č. 265/1949 Zb. o rodinnom práve v znení neskorších predpisov, vzhľadom na obsahovú zhodu týchto ustanovení s účinnou právnou úpravou (§ 85 ods. 1 Zákona o rodine) to však nemohlo nič zmeniť na správnosti rozhodnutia okresného súdu. Nakoniec z hľadiska práva navrhovateľov na prístup k súdu a efektívny právny prostriedok nápravy je potrebné uviesť, že prichádza do úvahy postup podľa § 96 Zákona o rodine, keďže toto ustanovenie nevyklučuje z podania návrhu plnoleté dieťa len stanovuje, že maloleté dieťa musí byť v konaní o prípustnosť zapretia otcovstva zastúpené kolíznym opatrovníkom (preto tvrdená neochota P. C. podať návrh na zapretie otcovstva nemá právny význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci, keď navyše menovanej zjavne uplynula lehota na podanie takéhoto návrhu).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešným navrhovateľom právo na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil navrhovateľom 1/, 2/ a 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 83,89 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu v sume 61,87 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € zvýšené o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 13,98 €, pretože právny zástupca odporcu je jej platiteľom (č.l. 61 spisu); spolu trovy odvolacieho konania odporcu v sume 83,89 €, ktoré sú navrhovateľia v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinní zaplatiť právnemu zástupcovi odporcu.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.